

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням державного комунального підприємства “Чернівціводоканал” про офіційне тлумачення положень пункту 2 частини першої статті 97, пункту 3 частини першої статті 111³ Господарського процесуального кодексу України

м. К и ї в
28 квітня 2004 року
№ 42-у/2004

Справа № 2-34/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Савенка Миколи Дмитровича – суддя-доповідач,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Станік Сюзанни Романівни,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням державного комунального підприємства “Чернівціводоканал” (далі – ДКП “Чернівціводоканал”)

про офіційне тлумачення положень пункту 2 частини першої статті 97, пункту 3 частини першої статті 111³ Господарського процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Савенка М.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – ДКП “Чернівціводоканал” – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 2 частини першої статті 97, пункту 3 частини першої статті 111³ Кодексу.

Підставою для конституційного звернення, як вважає ДКП “Чернівціводоканал”, стало неоднозначне застосування зазначених положень Кодексу судами, що призвело до порушення конституційних прав суб'єкта права на конституційне звернення.

Неоднозначність застосування положень пункту 2 частини першої статті 97, пункту 3 частини першої статті 111³ Кодексу, як вбачається з матеріалів справи, полягає в тому, що в окремих справах апеляційна та касаційна інстанції не приймають до розгляду апеляційну чи касаційну скаргу, мотивуючи це тим, що скаргник не навів належних доказів надсилання її копії іншій стороні, а в деяких справах ці інстанції приймають скаргу до провадження, незважаючи на те, що скаргник наводив такі ж докази.

Суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що висновки господарських судів стосовно того, що апеляційні та касаційні скарги повинні надсилатися цінними листами з бланком опису вкладення, є неправильними і порушують передбачені законом права заявників щодо можливості надсилання копії апеляційної чи касаційної скарги стороні у справі рекомендованим листом.

2. Перша колегія судів Конституційного Суду України Ухвалою від 7 квітня 2004 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ